

Titel: Grafematik, [Grafematik] 020-0100

Citation: "Grafematik, [Grafematik] 020-0100", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 99.
Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_020-shoot-wNKS-2757_0000_020_Grafematik_0100_p99_bP98_TB00005/facsimile.pdf (tilgået 01. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

af den lydige Substans. Stoikheion er ikke noget umiddelbart givet, men noget som først fremkommer ved en kunstig Adskillelse eller Deling, det er altsaa som en Art Grundstof, ^{og lige som disse kan set} ~~hvilke~~ ikke kan deles i Bestanddele af anden Art, men kun i Partikler af samme Art (ligesom Vand, der deles kun kan deles i Vanddrøber); dette svarer til, hvad der efter Hjelmslevs Terminologi vilde hedde et et Taxemet kun kan være Genstand for en universel (ikke en partikular) Inddeling og er en formel Bestemmelse af største Vigtighed. (Steint. 249). Aristoteles er ogsaa klar over at de lydige (men endnu ikke betydningsbærende: St. 254) Enheder hvori Elementerne indgaa (som Jord og Ild i Ess: 249) ikke er Ordene men Stavelserne; dette ligger allerede i selve Navnet Syllaba, der er den alm. videnskabelige Betegnelse for noget, der er sammensat af Elementer; den A. har ikke taget Stilling ~~hvilke~~ til de vigtige Grænsetilfælde, hvor en Stavelse ^{alene} består ~~hvilke~~ af et stoikheion eller et Ord af en Stavelse.

til en strukturel Grafematik og Fonetik.
De Ansættelser, der fra Begyndelsen saaledes var til Stede, blev dog hurtigt kvælt, og ~~hvilke~~ de ~~hvilke~~ fæhlende Forsøg der gøres i Clatid og Hisselalder paa at udbygge ~~hvilke~~ ~~hvilke~~ Natryksfigureres Teori gaaer væsentlig i Retning af en bedre Artikulationslære; desuden foresøger de enkelte Sprog Grammatikere at gøre Rede for Forholdet mellem Lys og Skrift.

Ved Omtalen af den latinske Ortografis Overførelse til Dansk har vi allerede tangeret nogle af de vigtigste Synspunkter i den middelalderlige Ortografi, og vi har navnlig en betydningsfuld nordisk Bidrag til denne Vidskab, nemlig den i Gramm. Afh. i Snorres Edda; Anne Holtenmarks store Monografi om dette Værk giver en fortræffelig Introduktion til dette Værk, der viser, hvor overordentlig en Betydning de af skolastiske Grammatikeres Teorier har haft for Grundlæggelsen af de nordiske Ortografier.

Den vigtigste internationale ortografiske Reform fra den følgende Tid er Adskillelsen af i, u som Vokaltegn og v, j som Konsonanttegn; den gennemførtes for første Gang i en latinsk Tekst af Pierre Ramee (Petrus Rameus i hans Grammatica (latina) 1559, men var allerede foreslået 1485 i Spanieren Lebrijas Kastilianske Grammatik, og af Frankmanden n Meigret (^{andere} ~~hvilke~~ i 16. Aarh. finde vi ogsaa forskellige Forsøg paa at supplere det traditionelle Alfabet med Lydskrifttegn, som kan tjene til at ad-